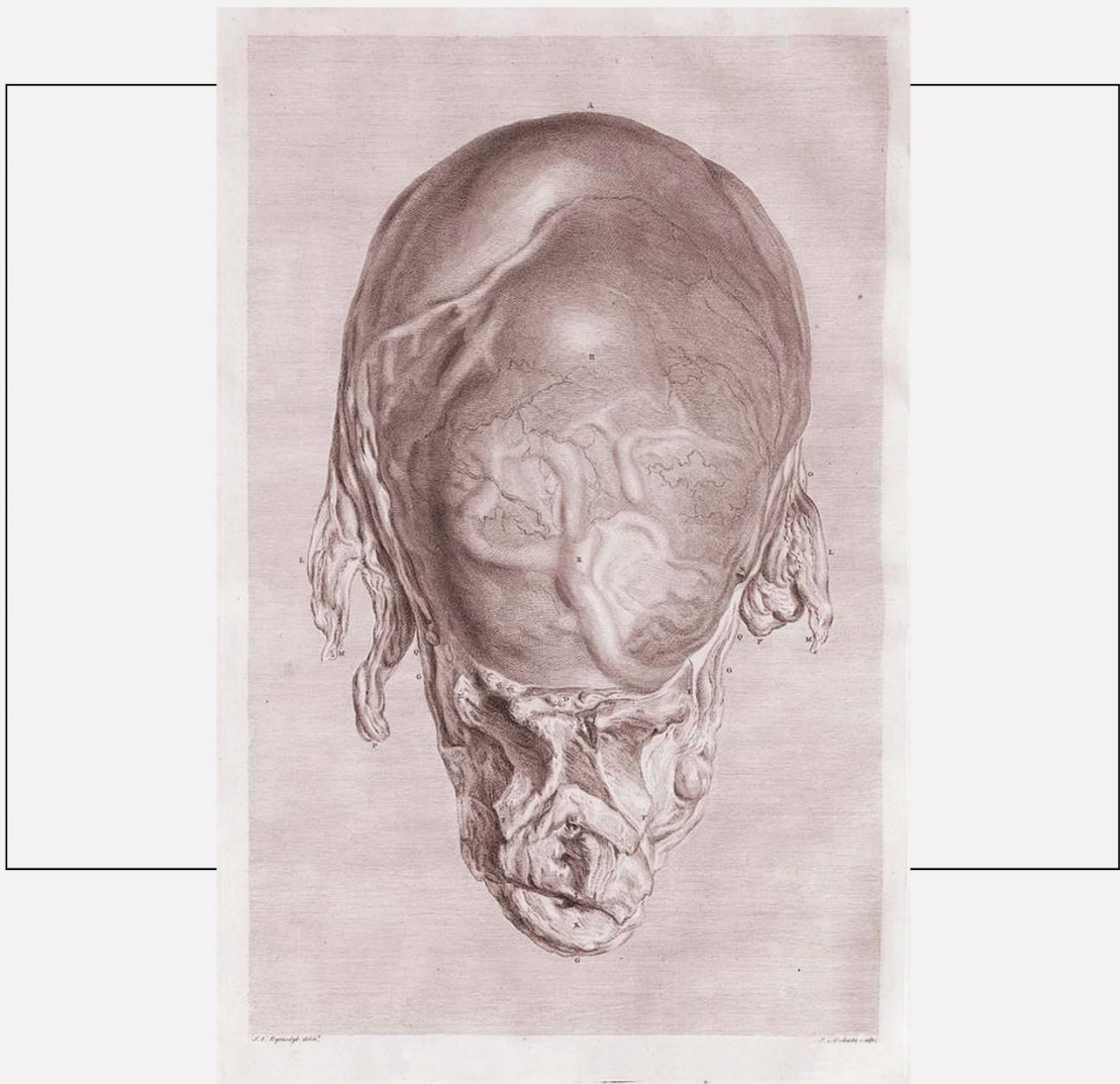

[Labor]

Ανθή Τσιρούκη

Αθήνα 2020

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Ανθή Τσιρούκη γεννήθηκε το 1983 στην Αθήνα. Μεγάλωσε στη Λάρισα. Σπούδασε Πληροφορική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και συνέχισε τις σπουδές της στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνων και Ήχου» του ΑΠΘ. Παράλληλα σπούδασε υποκριτική στην ανωτέρα δραματική σχολή Σύγχρονο Θέατρο Βασίλης Διαμαντόπουλος και σκηνοθεσία στη σχολή Κινηματογράφου & Τηλεόρασης Λ. Σταυράκου όπου έκανε τρία χρόνια σενάριο με τον Νίκο Παναγιωτόπουλο. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια γραφής με τον Θανάση Τριαρίδη, στον Ιανό με τον Χρήστο Οικονόμου, στο ΕΝΘΕΣΥ και στο Flappers University του Los Angeles. Έχει εργασθεί στο θέατρο και στον κινηματογράφο. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται στην εταιρεία VFX Yafka όπου έχει κάνει εφέ για πολλές κινηματογραφικές ταινίες και σειρές όπως το *Westworld* και το *Counterpart*. Το 2019 κέρδισε το βραβείο καλύτερων εφέ από την Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου. Έχει γράψει τα θεατρικά έργα *Innerroom*, *Egg Hotel*, *το παιδικό δωμάτιο* και *Prompt*.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας : 6944354320

E-mail : atsirouk@gmail.com

Εικόνα εξωφύλλου : William Hunter - The anatomy of human pregnancy

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 - Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Labor* διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση και αναπαραγωγή για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς του ονόματος της συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική ή μη κερδοσκοπική χρήση, απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση–Όχι Παράγωγα Έργα 4.0

Περίληψη

Ο Κίμων και η Ζέτα είναι πολλά χρόνια παντρεμένοι και λατρεύουν ο ένας τον άλλο. Σπούδασαν μαζί ιατρική και είναι ταλαντούχοι πλαστικοί χειρουργοί. Κάθε πρωί ελέγχουν ο ένας τον άλλο για ρυτίδες ή άλλα σημάδια και τα διορθώνουν.

Ένα βράδυ χτυπάει την πόρτα του σπιτιού τους ένας νεαρός. Είχε ατύχημα και δε θυμάται ποιος είναι. Δεν έχει που να μείνει και είναι χτυπημένος. Τον φιλοξενούν και τον περιθάλπουν. Όσο περνάνε ώρες μαζί του τον συμπαθούν και σκέφτονται πως θα ήθελαν ένα παιδί σαν αυτόν. Αποφασίζουν να του κάνουν πλαστικές για να αλλάξουν το πρόσωπό του ώστε να μοιάζει με το παιδί που θα είχαν.

Καθώς το πρόσωπο αλλάζει γίνεται παιδί τους.

Πρόσωπα

Κίμων

Ζέτα

Νεαρός

Σκηνή 1

Ο Κίμων και η Ζέτα κάθονται δίπλα στο τζάκι σε δύο παλιές μπερζέρες. Μπροστά τους έχουν από ένα ατομικό τραπέζι στρωμένο με τραπεζομάντηλο και ένα μεγάλο πιάτο με ψητό κρέας. Μασουλάνε το κρέας έντονα, σχεδόν με μανία, αλλά προσπαθούν να κρατήσουν τους τρόπους τους. Είναι απροσδιόριστης ηλικίας. Οι κινήσεις μαρτυρούν πως μπορεί να είναι εβδομήντα αλλά τα πρόσωπά τους είναι τραβηγμένα και δείχνουν πενήντα. Δεν παίρνουν έντονες εκφράσεις αλλά έχουν πάντοτε μια ανεπαίσθητη έκπληξη. [Οι ηθοποιοί θα μπορούσαν να παίζουν με μάσκες]

Κίμων : Σίγουρα ήταν μόρφωμα.

Ζέτα : Φλέβα ήταν.

Κίμων : Μην επιμένεις καλή μου, το ψηλάφησα.

Ζέτα : Κι εγώ το ψηλάφησα και ήταν φλέβα.

Κίμων : Ωραία, στην επόμενη επίσκεψη θα δούμε αν έχει μεγαλώσει.

Ζέτα : Δε θα έχει μεγαλώσει.

Κίμων : Τότε θα εισχωρήσουμε μια βελόνα.

Ζέτα : Μα, είναι φλέβα, θα πεταχτεί το αίμα σαν πίδακας.

Κίμων : Ένα μικρό μόρφωμα είναι που θα πρέπει να το προσέχουμε. Άλλωστε είναι τακτικός ασθενής, θα μας επισκεφτεί σύντομα και έτσι θα μας δοθεί η ευκαιρία να λύσουμε τη διαφωνία.

Ζέτα : Σωστά. Θέλεις να δοκιμάσεις φιλέτο;

Κίμων : Όχι, τα μάγουλα είναι εκπληκτικά.

Ζέτα : Μμμμ, είναι μαγειρεμένα σε λίπος.

Κίμων : Πρέπει να την κόψουμε αυτή τη συνήθεια.

Ζέτα : Μα είναι τόσο νόστιμα.

Το κρέας που τρώνε μοιάζει ωμό. Τρέχει κόκκινο αίμα από το στόμα της Ζέτας.

Κίμων : Έχεις λίγο...

Ζέτα : Α, με συγχωρείς.

Σκουπίζει το στόμα της με την πετσέτα.

Κίμων : Ήθελες να πάμε στο χορό μας σήμερα.

Ζέτα : Δεν πειράζει, τελειώσαμε αργά.

Κίμων : Ναι, πολλές επιπλοκές η Κυρία Βαλιάνου, νέα κοπέλα.

Ζέτα : Πιστεύεις πως πρέπει να αλλάξουμε τις διόπτρες;

Κίμων : Όχι, τον οστεοτόμο ίσως. Έχει παλιώσει και δεν κόβει εύκολα.

Ζέτα : Ε, σε παιδεψε πολύ, εγώ δεν έχω τόση δύναμη.

Κίμων : Στην αριστερή ενδεκάτη κουράστηκα. Ίσως θα έπρεπε να έχουμε χωρίσει το χειρουργείο σε δύο μέρη. Στο πρώτο να αφαιρέσουμε τις δωδέκατες κι σε δεύτερο χρόνο, αν το ήθελε, να αφαιρέσουμε και τις ενδέκατες.

Ζέτα : Έπρεπε να φύγουν και οι τέσσερις πλευρές, τις είδες πως ήταν. Θέλει να πάρει μια σημαντική δουλειά στο Παρίσι.

Κίμων : Παραλίγο να της στοιχήσει τον σπλήνα.

Ζέτα : Υπερβάλεις, λίγο στην άκρη κόπηκε, θα αναδημιουργηθεί.

Κίμων : Από τύχη δεν κόπηκε ολόκληρος. Πλημμυρίσαμε στο αίμα.

Ζέτα : Εντάξει ο σπλήνας κόπηκε, λογικό ήταν.

Κίμων : Ήταν πολύ το αίμα.

Ζέτα : Ήταν πολύ.

Κίμων : Η καθαρίστρια τρόμαξε όταν τα είδε.

Γελάνε χωρίς να παίρνουν έντονες εκφράσεις, με τα χείλη σχεδόν ακίνητα.

Ζέτα : Όλα καλά πήγανε. Στο χορό μας θα πάμε την επόμενη εβδομάδα.

Κίμων : Όπως θέλεις καλή μου.

Ζέτα : Ίσως να δοκιμάσουμε και μόνοι μας αύριο, μεθαύριο, να δούμε τις νέες κινήσεις.

Κίμων : Μμμ, είναι μια καλή ιδέα, να δοκιμάσουμε την barrida που-

Ακούγεται από μακριά ένας πολύ δυνατός θόρυβος, σαν ήχος από τροχαίο. Σηκώνονται και οι δύο αργά και πηγαίνουν προς το παράθυρο.

Κίμων : Βλέπεις τίποτα;

Ζέτα : Όχι, τίποτα.

Κίμων : Τι να ήταν;

Ζέτα : Σαν σύγκρουση ακούστηκε.

Κίμων : Μέχρι εδώ; Ο δρόμος είναι μακριά.

Ζέτα : Θα ήταν δυνατή.

Κίμων : Δεν μπορώ να δω.

Ζέτα : Τώρα κάτι βλέπω, σαν φωτιά;

Κίμων : Μάλλον τροχαίο.

Ζέτα : Ίσως.

Κίμων : Είναι φοβερό.

Ζέτα : Η φωτιά φουντώνει.

Κίμων : Πρέπει να βοηθήσουμε.

Ζέτα : Άρπαξε πολύ γρήγορα, πολύ φοβάμαι πως δεν υπάρχει κάποιος για να βοηθηθεί πλέον.

Κίμων : Δεν έχεις άδικο, ήταν ακαριαίο.

Ζέτα : Η φωτιά είναι μεγάλη.

Κίμων : Μάλλον θα έχουν ήδη απανθρακωθεί.

Ζέτα : Θα πω στον Άλμπι να ειδοποιήσει το ειατό, ποτέ δεν ξέρεις.

Κίμων : Ναι καλή μου, αυτό να κάνεις.

Η Ζέτα περπατάει αργά προς την έξοδο της σκηνής και βγαίνει. Ο Κίμων κοιτάζει τη φωτιά με περιέργεια. Η Ζέτα επιστρέφει αργά όπως έφυγε.

Ζέτα : Ταράχτηκε πολύ. Σαν να ήταν κάποιος δικός του.

Κίμων : Θα ειδοποιήσει;

Ζέτα : Ναι, θα καλέσει αμέσως.

Κίμων : Θα μάθουμε αύριο λοιπόν τι έγινε.

Ζέτα : Σίγουρα θα το γράψουν οι εφημερίδες.

Κίμων : Να επιστρέψουμε; Θα κρυώσει.

Ζέτα : Φυσικά.

Κάθονται στις καρέκλες τους και συνεχίζουν με την ίδια όρεξη.

Κίμων : Έχει ξεφύγει λίγο η κανέλλα.

Ζέτα : Α, και στο δικό μου αλλά μου αρέσει.

Κίμων : Δεν είναι γλυκό παρ' όλ' αυτά.

Ζέτα : Θα το ήθελα λίγο πιο γλυκό.

Κίμων : Καλό θα ήταν να κόψουμε εντελώς τη ζάχαρη.

Ζέτα : Θα γίνουν όλα άνοστα.

Κίμων : Μπορούμε να αντικαταστήσουμε τη ζάχαρη με κάτι άλλο.

Ζέτα : Με τι;

Κίμων : Με κάποιο φρούτο.

Ζέτα : Α, ωραία ιδέα.

Κίμων : Μήλο, πορτοκάλι, βερίκοκο.

Ζέτα : Σταφίδες.

Κίμων : Τα σταφύλια θα ήταν προτιμότερα.

Ζέτα : Τα σταφύλια μπορεί να βγουν ξινά, ενώ οι σταφίδες.

Κίμων : Δεν αρέσουν σε όλους οι σταφίδες, είναι δύσκολες.

Ζέτα : Μμμ.

Κίμων : Είναι τόσο μαλακό.

Ζέτα : Μπορώ να δοκιμάσω;

Κίμων : Φυσικά.

Η Ζέτα σηκώνεται και πηγαίνει προς τον Κίμωνα. Στέκεται σκυμμένη από πάνω του. Ο Κίμων κόβει ένα κομμάτι.

Ζέτα : Μεγάλο είναι, λίγο πιο μικρό.

Κίμων : Περίμενε.

Ζέτα : Δεν κόβουν αυτά τα μαχαίρια.

Κίμων : Και είναι τόσο μαλακό το κρέας.

Ζέτα : Πρέπει να τα τροχίσουμε.

Κίμων : Με το ζόρι τέμνει.

Ζέτα : Να θυμηθώ να πω στον Άλμπι να τα τροχίσει.

Κίμων : Μμμμ.

Ζέτα : Κάθετα ίσως.

Κίμων : Ναι, καλύτερα έτσι.

Ζέτα : Πάντα είναι καλύτερη η κάθετη τομή.

Της δίνει μία μικρή μπουκιά.

Ζέτα : Μμμ, μμμ, αυτό το κρέας είναι τόσο φρέσκο.

Χτυπάει το κουδούνι του σπιτιού.

Ζέτα : Ποιος να είναι τέτοια ώρα;

Κίμων : Θα μας πει ο Άλμπι.

Ζέτα : Του είπα να πάει να ξαπλώσει.

Κίμων : Και τώρα;

Ζέτα : Θα πρέπει να ανοίξουμε εμείς.

Κίμων : Ωχ, είμαι πολύ κουρασμένος για επισκέψεις.

Ζέτα : Πιστεύεις πως είναι επισκέψεις;

Κίμων : Τι άλλο να είναι;

Ζέτα : Έχουμε καιρό να δεχτούμε επισκέψεις.

Κίμων : Έλα, βοήθησέ με να σηκωθώ.

Η Ζέτα βοηθάει τον Κίμωνα να σηκωθεί. Βγαίνουν αργά από τη σκηνή. Η σκηνή μένει άδεια.

Σκηνή 2

Ο Κίμων και η Ζέτα στέκονται όρθιοι δίπλα στο τζάκι. Στη μία μπερζέρα έχουν καθίσει τον Νεαρό που φαίνεται πως ήταν στο ατύχημα. Τα ρούχα του είναι σκισμένα. Είναι λερωμένος και γεμάτος αίματα στο κεφάλι και στα χέρια.

Κίμων : Ούτε το όνομά σας θυμάστε;

Νεαρός : Δεν είμαι σίγουρος.

Ζέτα : Μα δε τον βλέπεις; Είναι σε κατάσταση σοκ.

Κίμων : Ναι, αδιαμφισβήτητα. Προσπαθώ να τον προκαλέσω μήπως κάτι θυμηθεί.

Ζέτα : Πιστεύω πως είναι πολύ νωρίς.

Νεαρός : Τίποτα, δε θυμάμαι τίποτα.

Κίμων : Δεν υπάρχει λόγος πανικού, είναι πολύ φυσιολογικό, ήταν τρομερό αυτό που σου συνέβη.

Ζέτα : Στο αυτοκίνητο ήσουν μόνος σου;

Νεαρός : Όταν ξύπνησα ναι, ήμουν μόνος.

Κίμων : Η πόρτα του συνοδηγού ήταν κλειστή;

Νεαρός : Ναι, κλειστή.

Κίμων : Οπότε σίγουρα μόνος ήσουν. Οι συνοδηγοί συνήθως είναι σε χειρότερη μοίρα.

Κίμων : Να τον εξετάσουμε;

Ζέτα : Ναι.

Κίμων : Αγόρι μου είσαι πολύ τυχερός μέσα στην ατυχία σου. Έπεσες στα χέρια δύο έμπειρων ιατρών.

Νεαρός : Αλήθεια;

Ζέτα : Έχουμε αντιμετωπίσει πολλές φορές τροχαία.

Κίμων : Εκ πρώτης όψεως φαίνεται να είναι πολύ ελαφριά η διάσειση.

Ζέτα : Θα μας επιτρέψεις να δούμε τα τραύματά σου;

Ο Κίμων και η Ζέτα αρχίζουν να τον πασπατεύουν ο Νεαρός μαζεύεται.

Κίμων : Μμμ, πιάσε εδώ.

Ζέτα : Ναι.

Νεαρός : Άι, πονάει.

Κίμων : Ναι, έχεις χτυπήσει εκεί.

Ζέτα : Πολύ καλή φυσική κατάσταση.

Η Ζέτα του πιάνει το κεφάλι. Ελέγχει το πρόσωπό του και μετά το χτύπημα στο κεφάλι του. Βγάζει έναν ιατρικό φακό από την τσέπη και εξετάζει.

Νεαρός : Τι γιατροί είστε;

Κίμων : Χειρουργοί.

Ζέτα : Με ειδίκευση στις πλαστικές επεμβάσεις.

Κίμων : Θα σου κάνουμε μία μικρή εξέταση για να δούμε σε τι κατάσταση είσαι. Θέλεις πρώτα να τηλεφωνήσεις κάπου;

Νεαρός : Δεν ξέρω.

Κίμων : Έχεις τίποτα στις τσέπες σου; Κάποιο πορτοφόλι; Ταυτότητα;

Ο Νεαρός ψαχουλεύει αλλά δε βρίσκει τίποτα.

Νεαρός : Ήταν όλα στο αυτοκίνητο, μάλλον. Πήρε φωτιά. Πάει το αυτοκίνητο.

Κίμων : Δεν θα έμεινε τίποτα.

Νεαρός : Τι θα κάνω τώρα;

Κίμων : Προέχει να γίνεις καλά. Μη σκέφτεσαι τα υπόλοιπα προς το παρόν. Θα πάρουμε εμείς τηλέφωνο να σε δηλώσουμε στην αστυνομία. Όταν σε ψάξουν οι δικοί σου θα γίνει η σύνδεση και όλα θα πάρουν το δρόμο τους. Άλλωστε μέχρι αύριο μπορεί να έχει επανέλθει η μνήμη σου.

Νεαρός : Σας ευχαριστώ πολύ.

Κίμων : Ακούμπησε το κεφάλι στο μαξιλάρι. Κάθισε άνετα. Έτσι μπράβο.
Πες μου που πονάς;

Νεαρός : Παντού.

Ο Κίμων πασπατεύει τον Νεαρό σε διάφορα σημεία. Παίρνει τον φακό της Ζέτας και κοιτάζει το κεφάλι.

Ζέτα : Είναι βαθύ.

Κίμων : Μμμ, θα έχει χάσει πολύ αίμα από εδώ.

Ζέτα : Πρέπει να δούμε για εσωτερική αιμορραγία

Νεαρός : Τι;

Κίμων : (Στον Νεαρό) Βλέπεις καλά;

Νεαρός : Ζαλίζομαι λίγο.

Κίμων : Κοίτα το δάχτυλό μου. Μπορείς να εστιάσεις;

Νεαρός : Ναι.

Κίμων : Καλώς.

Ζέτα : Η κατάστασή του μοιάζει σταθερή.

Κίμων : Ναι, κι εγώ πιστεύω πως τη γλίτωσε με αμυχές, αλλά ας του κάνουμε τις απαραίτητες εξετάσεις.

Ζέτα : Ε, ναι, φυσικά.

Κίμων : Πεινάς αγόρι μου; Θα ήθελες να τσιμπήσεις κάτι;

Νεαρός : Ε, όχι, ευχαριστώ.

Ζέτα : Φαίνεσαι καλά εκ πρώτης όψεως, θα κάνουμε βέβαια περαιτέρω εξετάσεις σε λίγο.

Κίμων : Έχουμε υπέροχο φιλετάκι και μοσχαρίσια μάγουλα. Σίγουρα δε θέλεις ένα μεζεδάκι;

Ο Κίμων του δείχνει τα πιάτα που είναι εκεί δίπλα και δεν τα έχουν τελειώσει. Ο Νεαρός βλέπει τα ωμά κρέατα και ανακατεύεται.

Νεαρός : Σίγουρα, δεν πεινάω.

Ζέτα : Γιατί να φάει;

Κίμων : Να δω αν έχει όρεξη θέλω.

Ζέτα : Ίσως πρέπει να τον ετοιμάσουμε για τις εξετάσεις.

Κίμων : Άφησέ τον λίγο ακόμα.

Ζέτα : Μήπως δεν πρέπει να τον καθυστερούμε, με ανησυχεί το χτύπημα στο κεφάλι.

Κίμων : Μια χαρά είναι, κάθισε και άφησέ τον να ηρεμήσει. Ακόμα δεν έχει επανέλθει ο σφυγμός του.

Νεαρός : Έτρεξα να φύγω από εκεί, έψαχνα κάποιον άνθρωπο.

Ζέτα : Ησύχασε τώρα, είσαι σε καλά χέρια. Θα σε φροντίσουμε εμείς.

Νεαρός : Είστε πολύ καλοί.

Κίμων : Καθήκον μας.

Νεαρός : Σας διέκοψα από το φαγητό;

Κίμων : Είχαμε σχεδόν τελειώσει.

Ζέτα : Μην το συζητάς, είχαμε τελειώσει. Πες μας για σένα, με τι ασχολείσαι;

Νεαρός : Δε θυμάμαι.

Κίμων : Φοιτητής θα είναι, είναι νέο παιδί. Πόσων ετών είσαι;

Νεαρός : Είκοσι δύο;

Ζέτα : Ναι, τόσο φαίνεσαι. Έχεις κοπέλα;

Νεαρός : Δε θυμάμαι.

Κίμων : Καλά, καλά, μη στεναχωριέσαι, θα επανέλθει η μνήμη σου.

Ζέτα : Σίγουρα θα έχεις, τόσο όμορφο παιδί, τόσο νέο.

Κίμων : Η καλή φυσική σου κατάσταση σε βοήθησε πολύ νεαρέ μου.

Ζέτα : Αλλιώς δε θα είχες καταφέρει να φτάσεις ως εδώ.

Κίμων : Δεν υπάρχει άλλο σπίτι στην περιοχή.

Ζέτα : Και το ατύχημα έγινε μακριά.

Κίμων : Κανονικά δε θα έπρεπε να κινηθείς μετά από τέτοιο τράνταγμα.

Νεαρός : Είδα τη φωτιά στο άλλο αυτοκίνητο, βγήκα γρήγορα από το δικό μου και άρχισα να τρέχω.

Κίμων : Ήταν σωστό το ένστικτό σου.

Ζέτα : Βέβαια, το ένστικτο της επιβίωσης.

Κίμων : Σε έσωσε από βέβαιο θάνατο.

Ζέτα : Κάνεις κάποιο άθλημα;

Νεαρός : Δε θυμάμαι.

Ζέτα : Σίγουρα κάνεις. Κάτι σε πάλη ίσως, αν κρίνω από το σωματότυπό σου.

Κίμων : Ή υδατοσφαιρίση. Γιατί υπάρχει απόθεμα λίπους στα μπράτσα και στη κοιλιακή χώρα.

Ζέτα : Ναι, έχεις δίκιο, είναι πιο πιθανό.

Κίμων : Η αναλογία λίπους – μυών αυτό καταδεικνύει.

Ζέτα : Εκτός αν είναι πρώην αθλητής.

Κίμων : Τόσο νέος; Θα ήταν κρίμα.

Νεαρός : Νιώθω λίγο περίεργα.

Ζέτα : Ναι, ας κατέβουμε για τις εξετάσεις σιγά σιγά.

Νεαρός : Ζαλίζομαι.

Κίμων : Μη σε ανησυχεί είναι επόμενο να ζαλίζεσαι. Ας κατέβουμε στο ιατρείο.

Ζέτα : Με προσοχή, στηρίζου επάνω μας.

Τον σηκώνουν αργά και τον κουβαλάνε εκτός σκηνής.

Σκηνή 3

Ο Κίμων, η Ζέτα και ο Νεαρός έχουν μεταφερθεί σε ένα ιατρικό εργαστήριο πλήρως εξοπλισμένο με ιατρικά μηχανήματα κι ένα μεγάλο κρεβάτι χειρουργείου στο κέντρο. Στο κρεβάτι είναι καθισμένος ο Νεαρός. Ο Κίμων και η Ζέτα τον εξετάζουν. Φορούν ήδη τις ιατρικές τους ποδιές.

Κίμων : Πάμε να τα πιάσουμε ένα ένα. Στο δεξί γόνατο πονάς;

Νεαρός : Ναι.

Κίμων : Σαν γρατσουνιά ή είναι πιο βαθιά ο πόνος;

Νεαρός : Είναι πιο βαθιά αλλά δεν πονάει πολύ. Μάλλον από το τράνταγμα.

Κίμων : Το χέρι;

Νεαρός : Χειρότερα.

Ο Κίμων του πασπατεύει το χέρι. Ο Νεαρός τινάζεται.

Κίμων : Μπράβο, μπράβο, θα κάνουμε ακτίνες εδώ. Μέση, πλευρά;

Νεαρός : Πλευρά.

Κίμων : Πάρε μια βαθιά ανάσα... Μπράβο, όλα καλά εδώ.

Νεαρός : Το κεφάλι είναι χάλια.

Κίμων : Ναι, θα το δούμε τώρα το κεφάλι. Βοήθησέ τον να βγάλει τα ρούχα του.

Ζέτα : Ναι.

Νεαρός : Τι όλα;

Κίμων : Μπορείς να κρατήσεις το εσώρουχο.

Νεαρός : Είναι απαραίτητο αυτό τώρα; Νιώθω καλύτερα.

Κίμων : Πολύ φοβάμαι πως είναι απολύτως απαραίτητο. Βλέπεις νεαρέ μου, χωρίς να το καταλαβαίνεις, μπορεί να έχεις υποστεί κάποια εσωτερική αιμορραγία που ίσως οδηγήσει σε καταστάσεις που θα θέλαμε να αποφύγουμε.

Ζέτα : Παράλυση, θάνατο.

Κίμων : Καλό θα είναι να προλάβουμε το κακό ή να σιγουρευτούμε πως είσαι υγιής. Πάντα προλαμβάνουμε.

Ζέτα : Μην ντρέπεσαι είμαστε γιατροί, κάθε μέρα βλέπουμε πολλά σώματα.

Νεαρός : Ε, ναι.

Η Ζέτα πάει να τον βοηθήσει, ο Νεαρός μαζεύεται.

Νεαρός : Θα το κάνω μόνος μου.

Ζέτα : Εντάξει, αλλά με προσοχή.

Ο Κίμων σημειώνει σε ένα μεγάλο ντοσιέ. Η Ζέτα πλησιάζει και διαβάζει τις σημειώσεις. Ο Νεαρός βγάζει αργά τα ρούχα του. Είναι αμήχανος και φοβισμένος.

Κίμων : Ακτίνες στον αριστερό ώμο, στο δεξι γόνατο.

Ζέτα : Στο κεφάλι;

Κίμων : Ναι, το έχω ήδη σημειώσει.

Ζέτα : Ωραία.

Νεαρός : Αχ, αχ.

Ζέτα : Περίμενε να σε βοηθήσω.

Νεαρός : Το χέρι πονάει πολύ.

Ζέτα : Με προσοχή, έλα πέρασέ το.

Η Ζέτα βοηθάει τον Νεαρό να βγάλει τη μπλούζα του.

Νεαρός : Τι θα κάνω;

Ζέτα : Μην ανησυχείς αγόρι μου.

Νεαρός : Δε θυμάμαι τίποτα. Δεν ξέρω που πρέπει να πάω, δεν έχω λεφτά, όλα τα πράγματά μου ήταν στο αυτοκίνητο.

- Ζέτα : Όλα θα πάνε καλά, θα σε βοηθήσουμε εμείς.
- Νεαρός : Να πάω στην αστυνομία;
- Κίμων : Όχι, αυτή τη στιγμή το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να είσαι όσο πιο ακίνητος μπορείς, να δούμε τι έχεις σπάσει.
- Νεαρός : Και που θα μείνω;
- Κίμων : Θα μείνεις εδώ.
- Νεαρός : Τι είναι εδώ;
- Κίμων : Το ιατρείο του σπιτιού μας.
- Νεαρός : Όχι, όχι, δεν μπορώ να σας φορτωθώ.
- Κίμων : Προς θεού, δεν είσαι φόρτωμα.
- Ζέτα : Θα κοιμηθείς εδώ, στο χειρουργικό κρεβάτι.
- Κίμων : Κατά πάσα πιθανότητα έχεις σπάσει το χέρι σου οπότε εκ των πραγμάτων θα μείνεις στο χειρουργικό κρεβάτι.
- Νεαρός : Πόσες μέρες πρέπει να μείνω ακίνητος;
- Κίμων : Αφού τελειώσουμε με τις εξετάσεις και έχουμε μία ολοκληρωμένη εικόνα θα σου απαντήσουμε.
- Νεαρός : Μία εβδομάδα; Ένα μήνα;
- Κίμων : Θα το δούμε. Ξάπλωσε.
- Ο Νεαρός ξαπλώνει στο κρεβάτι. Η Ζέτα με τον Κίμωνα μετακινούν ένα μηχάνημα σαν μεγάλο σαρωτή και το τοποθετούν κάθετα επάνω από τον Νεαρό χωρίς να τον ακουμπάει. Το μηχάνημα καλύπτει όλο το σώμα του. Η Ζέτα και ο Κίμων στέκονται δίπλα, μπροστά σε έναν υπολογιστή και ελέγχουν τις πληροφορίες που βλέπουν στην οθόνη.*
- Ζέτα : Μμμ, υπέροχες λειτουργίες.
- Κίμων : Πολύ αθλητικός σφυγμός.
- Ζέτα : Η καρδιά είναι πολύ δυνατή.
- Κίμων : Ναι, δεν έχει κανένα πρόβλημα εδώ. Πάμε να δούμε τι έχει γίνει στο κεφάλι.
- Ζέτα : Αχα

Κίμων : Μμμ

Ζέτα : Να, βλέπεις εδώ;

Κίμων : Ναι, ναι βέβαια.

Νεαρός : Τι βλέπετε;

Κίμων : Ησύχασε, να τελειώσουμε τον έλεγχο και μετά.

Ζέτα : Μείνε όσο πιο ακίνητος μπορείς.

Νεαρός : Ναι.

Κίμων : Ανεβαίνουν οι παλμοί σου.

Ζέτα : Αγχώθηκε, θα πέσουν.

Κίμων : Κι εδώ είναι καθαρός.

Ζέτα : Υπέροχα ζυγωματικά.

Κίμων : Έχει πολύ καλή βάση, όλο το κρανίο είναι πολύ καλά σχηματισμένο.

Ζέτα : Είναι αξιοζήλευτο.

Κίμων : Δεν έχει γίνει κάποια βαθιά ζημία.

Ζέτα : Βγάζω φωτογραφία μόνο αυτό το σημείο, μπορεί να το χρειαστεί στο μέλλον.

Κίμων : Αχα.

Ζέτα : Μμμμ, κι εδώ καθαρός

Κίμων : Πολύ ωραία.

Ζέτα : Ας πάμε πρώτα στο γόνατο για να αφήσουμε τελευταίο τον ώμο.

Κίμων : Ωραία.

Ζέτα : Ναι.

Κίμων : Μμμ

Ζέτα : Κι εδώ.

Κίμων : Αχά.

Ζέτα : Μμμμ, πολύ καλοσχηματισμένο γόνατο.

Κίμων : Ναι, όντως υπέροχο. Λοιπόν, είναι μικρό το κακό.

Ζέτα : Απλό δέσιμο θέλει.

Κίμων : Ας περάσουμε στον ώμο.

Ζέτα : Μμμ, εδώ υπάρχει θέμα.

Κίμων : Εδώ, εδώ κι εδώ.

Ζέτα : Μμμ, πιστεύεις θα χρειαστεί χειρουργείο;

Κίμων : Ας μείνει ακίνητο, να του το δέσουμε και θα το συγκρίνουμε τις επόμενες μέρες.

Ζέτα : Καλώς.

Η Ζέτα απομακρύνει το μηχάνημα από πάνω του.

Ζέτα : Αυτό ήταν.

Νεαρός : Λοιπόν;

Κίμων : Είναι πολύ καλή η γενική εικόνα.

Ζέτα : Γλύτωσες πολλά λόγω της εξαιρετικής φυσικής σου κατάστασης.

Κίμων : Δεν υπάρχει κάτι ανησυχητικό στο κρανίο.

Ζέτα : Θα δέσουμε το γόνατο και τον ώμο για να επανέλθουν.

Νεαρός : Είναι σπασμένα;

Κίμων : Ο ώμος ναι, το γόνατο όχι.

Ζέτα : Θα μείνεις μερικές μέρες μαζί μας για να αναρρώσεις.

Νεαρός : Σας ευχαριστώ.

Κίμων : Δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας νεαρέ μου, έχεις διαφύγει τον κίνδυνο.

Νεαρός : Ευτυχώς.

Κίμων : Δε δείχνεις ενθουσιασμένος.

Νεαρός : Είναι ενοχλητικό, δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτα.

Κίμων : Θα σε δέσουμε, θα κοιμηθείς ήσυχα και αύριο το ξαναβλέπουμε, ναι;

Νεαρός : Θα με δέσετε;

Ζέτα : Το γόνατο και τον ώμο.

Κίμων : Μη φοβάσαι τίποτα, έχεις πέσει σε πολύ καλά χέρια.

Ζέτα : Στα καλύτερα!

Ο Κίμων και η Ζέτα χαμογελούν αμυδρά τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 4

Μεγάλη κρεβατοκάμαρα σαν να είναι μέσα σε κάστρο. Φτιαγμένη με πολύ γούστο αλλά παλιά. Στη μέση έχει ένα μεγάλο διπλό κρεβάτι, ψηλό με πολλά μαξιλάρια και ουρανό. Γύρω από το κρεβάτι η κρεβατοκάμαρα είναι σαν ιατρείο. Έχει μηχανήματα εξέτασης με μεγεθυντικούς φακούς, όργανα γυμναστικής και μηχανήματα παθητικής σύσφιξης. Η Ζέτα και ο Κίμων κάθονται ο καθένας στην μεριά του και βάζουν κρέμες φορώντας την νυχτερινή τους ενδυμασία.

Κίμων : Η πορεία του είναι εξαιρετική.

Ζέτα : Νιάτα.

Κίμων : Έχει τρομερό οργανισμό.

Ζέτα : Πολύ δυνατός νέος.

Κίμων : Αν ήταν άλλος στη θέση του θα ήταν σε πολύ χειρότερη μοίρα.

Ζέτα : Η φυσική του κατάσταση τον έσωσε.

Κίμων : Είναι το άλφα και το ωμέγα.

Ζέτα : Φυσικά. Είδες τις πλάτες του;

Κίμων : Δεν έχουν προλάβει να κλείσουν οι πληγές και στέκεται ευθυτενής.

Ζέτα : Κι εσύ έχεις εξαιρετική φυσική κατάσταση, καλέ μου.

Κίμων : Το κατά δύναμιν.

Ζέτα : Αλλιώς θα ήταν αδύνατον να συνεχίζεις τέτοια χειρουργεία σχεδόν ακούραστος.

Κίμων : Σ' ευχαριστώ γλυκιά μου αλλά «ακούραστος», δε νομίζω. Πολύ καλά για την ηλικία μου θα έλεγα.

Γέλανε και οι δύο τυπικά.

Ζέτα : Έλα τώρα, μη γίνεσαι άδικος με τον εαυτό σου.

Κίμων : Εντάξει για να λέμε την αλήθεια, έχουμε νικήσει το χρόνο πολλές φορές.

Ζέτα : Και θα συνεχίσουμε.

Κίμων : Βεβαίως.

Ζέτα : Αυτή η κρέμα μυρίζει τόσο ωραία.

Κίμων : Ποια έχεις, δε βλέπω;

Ζέτα : Νυκτός, αντιρυτιδική για την περιοχή γύρω από τα χείλη. Έχει ένα ελαφρύ άρωμα υλάνγκ υλάνγκ. Υπέροχο!

Κίμων : Προτιμώ τα πιο ξυλώδη αρώματα.

Ζέτα : Μμμ, υπέροχη αίσθηση.

Κίμων : Για δώσε μου κι εμένα να τη δω.

Ζέτα : Έλα, πάρε.

Κίμων : Μυρίζει πολύ όμορφα όντως.

Ζέτα : Λέω να βάλω την καινούργια μάσκα σήμερα.

Κίμων : Αυτό να κάνεις, θα σε ανανεώσει τρομερά.

Ζέτα : Πιστεύεις πως το χρειάζομαι;

Κίμων : Έλα τώρα γλυκιά μου, είσαι υπέροχη, δε χρειάζεσαι τίποτα απολύτως.

Ζέτα : Ούτε εσύ καλέ μου, είσαι τόσο γοητευτικός.

Κίμων : Σ' ευχαριστώ.

Ζέτα : Μμμ... Σου μοιάζει με έναν τρόπο.

Κίμων : Συγγνώμη;

Ζέτα : Ο νεαρός, σου μοιάζει, δεν ξέρω πως να το πω. Όχι εξωτερικά, δεν έχει τα χαρακτηριστικά σου. Στις κινήσεις, στις εκφράσεις. Είναι περίεργο αλλά είναι σαν να έχει κάτι από σένα.

Κίμων : Αλήθεια; Δεν το βλέπω.

Ζέτα : Ναι, έχει κάτι πολύ οικείο.

Κίμων : Αυτό το ένιωσα κι εγώ. Αλλά σιέφτηκα πως μπορεί να είναι η νεότητά του, γενικά. Σαν να μας έφερε αναμνήσεις από τα δικά μας νιάτα.

Ζέτα : Όχι μόνο.

Κίμων : Μμμ, δεν έχεις άδικο, τώρα που το λες, μου θυμίζει λίγο τον αδερφό μου. Έχεις κάτι εδώ.

Ο Κίμων πλησιάζει τη Ζέτα και σκουπίζει το πρόσωπό της. Ξαπλώνουν στο κρεβάτι και αγκαλιάζονται.

Ζέτα : Όταν σκεφτόμουν πως θα είναι... παλιά λέω.

Κίμων : Ναι.

Ζέτα : Κάπως έτσι ήταν στο μυαλό μου.

Κίμων : Όταν θα μεγάλωνε;

Ζέτα : Ναι.

Κίμων : Δεν έφτασα ποτέ να τον σκεφτώ τόσο μεγάλο.

Ζέτα : Δεν υπήρχε χρόνος.

Κίμων : Δεν υπήρχε...

Ζέτα : Κάπως έτσι τον φανταζόμουν.

Κίμων : Μμμ.

Ζέτα : Αλλά θα ήθελα να σου μοιάζει λίγο περισσότερο.

Κίμων : Δηλαδή;

Ζέτα : Το πηγούνι σου, θα ήθελα σίγουρα να έχει το πηγούνι σου. Είναι τόσο γοητευτικό.

Κίμων : Έχω πάρει πολλά κομπλιμέντα για το πηγούνι μου.

Ζέτα : Είναι χαρακτηριστικό. Και τη μύτη σου. Κοφτή, αρχαιοελληνική.

Κίμων : Ναι, έχει μεγάλη μύτη και είναι κρίμα γιατί κάνει τα μάτια του να φαίνονται πολύ κοντά μεταξύ τους.

Ζέτα : Και τα αυτιάκια του είναι λίγο πεταχτά.

Κίμων : Αυτά δεν είναι και τίποτα εδώ που τα λέμε, διορθώνονται πολύ εύκολα.

Ζέτα : Από μένα; Δε θα ήθελες να πάρει κάτι από μένα;

Κίμων : Μα φυσικά και θα ήθελα να έχει τα χείλη σου.

Ζέτα : Το ήξερα πως θα έλεγες αυτό πρώτο.

Κίμων : Έχεις τα πιο καλοσχηματισμένα χείλη.

Ζέτα : Έχουν χάσει το σχήμα τους.

Κίμων : Στο μυαλό μου είναι πάντοτε καλοσχηματισμένα.

Ζέτα : Κι εγώ έτσι τον φανταζόμουν.

Κίμων : Και τα ζυγωματικά σου.

Ζέτα : Δε θα ήταν λίγο υπερβολικά μαζί με το πηγούνι;

Κίμων : Κάθε άλλο, θα αναδεικνύονταν.

Ζέτα : Ίσως.

Κίμων : Θα του πήγαιναν πολύ.

Ζέτα : Είσαι τόσο σίγουρος.

Κίμων : Ναι, όλα αυτά θα του πήγαιναν εκπληκτικά.

Ζέτα : Θα γινόταν ακαταμάχητος;

Κίμων : Σαν υπεράνθρωπος.

Ζέτα : Μμμμ, το αγόρι μας.

Βάζουν τις κρέμες προσώπου και ζαπλώνουν.

Κίμων : Άραγε χρησιμοποιεί ενυδατική;

Ζέτα : Τα αγόρια σε αυτές τις ηλικίες; Αποκλείεται.

Κίμων : Να του το προτείνουμε.

Ζέτα : Κάποια αντηλιακή ίσως, θα είναι πιο εύκολο.

Κίμων : Τι να την κάνει την αντηλιακή κλεισμένος εκεί μέσα;

Ζέτα : Κάνει βόλτες στον εσωτερικό κήπο.

Κίμων : Στην κατάσταση του;

Ζέτα : Αργά περπατάει, μη φανταστείς. Του αρέσει πολύ.

Κίμων : Αν του κάνει καλό.

Ζέτα : Να του δώσουμε αντηλιακή.

Κίμων : Οι νέοι δεν καταλαβαίνουν πόσο σημαντική είναι.

Ζέτα : Μας εμπιστεύεται πια. Να του δώσουμε μία δική μας.

Κίμων : Ναι, αυτό να κάνουμε, στο κάτω κάτω του το προτείνουν οι ειδικοί,
δεν μπορεί να πει όχι.

Ζέτα : Έχεις δίκιο. Καληνύχτα καλέ μου.

Κίμων : Καληνύχτα γλυκιά μου.

Τα φώτα κλείνουν.

Σκηνή 5

Ο Κίμων και η Ζέτα είναι στο ιατρείο του σπιτιού τους και κοιτάζουν την οθόνη του υπολογιστή. Δίπλα ο Νεαρός κοιμάται στο χειρουργικό κρεβάτι. Έχει περασμένο στο χέρι του έναν ορό.

Κίμων : Εντυπωσιακό.

Ζέτα : Είναι σχεδόν σαν υπεράνθρωπος.

Κίμων : Είναι τόσο διαφορετικός ο ρυθμός επαναφοράς των τραυμάτων σε αυτές τις ηλικίες.

Ζέτα : Σε λίγες μέρες θα είναι σαν να μην του συνέβη τίποτα.

Κίμων : Υποθέτω, αύριο κιόλας θα μπορεί να σηκωθεί κανονικά.

Ζέτα : Και θα φύγει;

Κίμων : Πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα.

Ζέτα : Ναι, αν γίνεται σήμερα κιόλας.

Κίμων : Να δούμε πως θα το πάρει.

Ζέτα : Μα, κοίτα τον πως κοιμάται.

Κίμων : Σαν πουλάκι.

Ζέτα : Του χορηγείς και ηρεμιστικές ουσίες;

Κίμων : Όχι, μόνο παυσίπονα.

Ζέτα : Παρ' όλ' αυτά κοιμάται τόσο ήσυχα.

Κίμων : Μμμ.

Τον πλησιάζουν και στέκονται από πάνω του. Τον χαζεύουν. Η Ζέτα του χαϊδεύει τα μαλλιά. Ο Νεαρός ξυπνάει και τρομάζει.

Ζέτα : Καλημέρα.

Κίμων : Δε θέλαμε να σε τρομάξουμε, κοιμήθηκες καλά;

Νεαρός : Ναι, πολύ καλά, ευχαριστώ.

- Ζέτα : Πως νιώθεις σήμερα;
- Νεαρός : Ωραία, νιώθω καλύτερα.
- Ζέτα : Ο Άλμπι φροντίζει ώστε να είσαι αρκετά ικανοποιημένος;
- Νεαρός : Ναι, ευχαριστώ.
- Ζέτα : Είναι σπουδαίος.
- Κίμων : Σωματικά πως είσαι;
- Νεαρός : Πολύ καλά, νομίζω πως συνέρχομαι σιγά σιγά. Αύριο, μεθαύριο θα μπορώ να φύγω, ε;
- Ζέτα : Μπορεί να νιώθεις καλύτερα αλλά μη βιάζεσαι.
- Κίμων : Ναι, δε θα σου το συνιστούσαμε ακόμα.
- Νεαρός : Μα, είμαι πολύ καλά, να, το κουνάω το γόνατο. Δε θέλω να σας είμαι βάρος.
- Ζέτα : Ούτε να το σιέφτεσαι. Βάρος δεν είσαι. Αλλά δεν είσαι έτοιμος να φύγεις. Δε θέλουμε να έχεις υποτροπή, πρέπει να προσέχεις.
- Κίμων : Όσο περισσότερο μείνεις ξαπλωμένος τόσο καλύτερα θα δέσει το γόνατό σου.
- Νεαρός : Ναι, το καταλαβαίνω αυτό. Αλλά θα ήθελα να αλλάξω λίγο παραστάσεις. Είμαι πολλές μέρες εδώ μέσα.
- Ζέτα : Είσαι σε κατάσταση ανάρρωσης, οφείλεις να μείνεις στο κρεβάτι. Άκουσέ μας. Για το καλό σου φροντίζουμε.
- Νεαρός : Είναι αλήθεια, μου σώσατε τη ζωή. Δε θα μπορέσω ποτέ να σας το ξεπληρώσω...
- Κίμων : Υπερβολές.
- Ζέτα : Απλώς σε προσέχουμε σαν ασθενή μας.
- Νεαρός : ...Αλλά νομίζω πως θέλω να φύγω. Να ψάξω τους δικούς μου.
- Ζέτα : Δε σε έχει αναζητήσει κανείς πως θα τους βρεις;
- Νεαρός : Θα πάω στην αστυνομία.
- Κίμων : Μπορείς να πας, φυσικά, αλλά δε θα σε βοηθήσουν σε κάτι.
- Ζέτα : Μιλάμε καθημερινά μαζί τους, δεν έχουν κανένα στοιχείο για το ποιος είσαι.

- Κίμων : Χωρίς ταυτότητα είναι δύσκολο να σε βοηθήσουν.
- Νεαρός : Κάηκε, μαζί με το αυτοκίνητό μου.
- Ζέτα : Όποτε θέλεις μπορείς να φύγεις.
- Κίμων : Φυσικά.
- Ζέτα : Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο. Αυτό ήρθαμε να σου πούμε.
- Κίμων : Ναι, κάναμε κάποιες σκέψεις για τον ώμο σου.
- Ζέτα : Μας προβληματίζει. Δε δένει όπως το φανταζόμασταν.
- Νεαρός : Δηλαδή;
- Ζέτα : Τα οστά δένουν λάθος.
- Κίμων : Πιστεύουμε πως πρέπει να σου κάνουμε εγχείρηση.
- Ζέτα : Δωρεάν, φυσικά, για σένα.
- Κίμων : Να βοηθήσουμε να δεθούν σωστά για να είμαστε σίγουροι πως δε θα πιέσουν τον τένοντα.
- Ζέτα : Ωστε αν χρειαστεί στο μέλλον να κάνεις κάποιο άθλημα, να μπορείς.
- Νεαρός : Αλλιώς δε θα μπορώ;
- Κίμων : Μπορεί να σου δημιουργήσει πρόβλημα όταν θα προσπαθείς να το γυμνάσεις.
- Ζέτα : Θέλουμε να μας εμπιστευτείς.
- Νεαρός : Δεν ξέρω, δεν είναι απλό αυτό που μου λέτε, είναι χειρουργείο.
- Ζέτα : Σε έχουμε απογοητεύσει μέχρι τώρα;
- Νεαρός : Όχι. Αλλά μου είναι δύσκολο να αποφασίσω. Είναι όλα θολά μέσα στο κεφάλι μου ακόμα.
- Ζέτα : Υπομονή καλέ μου, θα περάσουν όλα.
- Νεαρός : Κάθε φορά που περνάω από καθρέφτη τρομάζω. Δυσκολεύομαι ακόμα και να με αναγνωρίσω. Ανησυχώ. Το καταλαβαίνω να μη θυμάμαι, αλλά το πρόσωπό μου;
- Κίμων : Είναι πολύ άσχημη η αίσθηση αλλά δεν είναι μόνιμη η ζημιά. Λογικά μέσα στις επόμενες μέρες θα αρχίσεις να θυμάσαι.
- Νεαρός : Είναι σαν να μην υπήρχα πριν από το ατύχημα. Ένα κενό. Τίποτα, κανέναν δε θυμάμαι. Κανέναν δεν με ψάχνει.

- Ζέτα : Είμαστε εμείς εδώ για σένα.
- Νεαρός : Ναι, είμαι τυχερός.
- Κίμων : Κουράγιο, κουράγιο και προσοχή νεαρέ μου.
- Νεαρός : Πιστεύετε πως χρειάζεται το χειρουργείο;
- Κίμων : Δε θα σου το προτείναμε αλλιώς. Και μην ξεχνάς πως για μας είναι εγγείριση ρουτίνας.
- Ζέτα : Ξέρεις πόσα τέτοια χειρουργεία κάνουμε μέσα στην εβδομάδα;
- Κίμων : Έχει αλλάξει αυτή η παλιά αντίληψη του ανοίγω έναν άνθρωπο.
- Ζέτα : Είναι πολύ εύκολο και πολύ σίγουρο πια.
- Νεαρός : Μμμμ.
- Ζέτα : Τι λες;
- Νεαρός : Δεν ξέρω...
- Ζέτα : Όσο πιο γρήγορα γίνει τόσο πιο εύκολο θα είναι το χειρουργείο.
- Νεαρός : Θέλω να το σκεφτώ.
- Κίμων : Εντάξει. Υπάρχει κάτι άλλο που να χρειάζεσαι;
- Νεαρός : Είμαι πολύ καλά. Με βοηθάνε οι βόλτες στον κήπο. Είναι υπέροχος κήπος.
- Ζέτα : Να κάνεις ό,τι θέλεις. Σου το έχω ξαναπεί θέλω να νιώθεις σαν στο σπίτι σου.
- Κίμων : Α, έχουμε παρ' όλ' αυτά να σου πούμε κάτι σημαντικό.
- Ζέτα : Ναι, μπορεί να το θεωρήσεις ασήμαντο αλλά πιστεύω με πρέπει να δώσεις προσοχή.
- Κίμων : Σου φέραμε ένα αντηλιακό.
- Ζέτα : Κάθε φορά που βγαίνεις έξω πρέπει να το φοράς.
- Κίμων : Μη σου ακούγεται ακραίο δεν είναι. Ο ήλιος είναι πραγματικά επικίνδυνος.
- Ζέτα : Είναι για το καλό σου και πρέπει να μας ακούσεις σε αυτό.
- Νεαρός : Ε, εντάξει.
- Ζέτα : Κοίταξέ με, κάθε φορά που βγαίνεις στον ήλιο.

Νεαρός : Τι να πω, ευχαριστώ.

Ζέτα : Θα μας ευχαριστείς μετά από χρόνια.

Κίμων : Σκέψου το χειρουργείο και πες μας.

Ζέτα : Είμαι σίγουρη πως θα κάνεις το σωστό.

Η Ζέτα του χαϊδεύει τα μαλλιά. Ο Νεαρός χαμογελάει.

Σκηνή 6

Ο Κίμων και η Ζέτα ξυπνούν στην κρεβατοκάμαρα. Οι μάσκες νυκτός έχουν κολλήσει στα πρόσωπά τους.

Κίμων : Καλημέρα, γλυκιά μου.

Ζέτα : Καλημέρα, καλέ μου.

Κίμων : Να περάσω πρώτος στο νιπτήρα;

Ζέτα : Φυσικά.

Ο Κίμων πηγαίνει στην τουαλέτα που βρίσκεται δίπλα στο δωμάτιο. Ακούγεται το νερό που τρέχει. Η Ζέτα σηκώνεται από το κρεβάτι με δυσκολία και ξαπλώνει στο πάτωμα. Κάνει διατάσεις. Ο Κίμων ακούγεται από την τουαλέτα.

Κίμων : Ε, όχι πάλι.

Ζέτα : Τι είναι;

Κίμων : Εμφανίστηκε αυτή η μικρή στο δεξί μάγουλο.

Ζέτα : Θα σου τη φτιάξω.

Κίμων : Ίσως χρειάζεται λίγο περισσότερο γέμισμα.

Ζέτα : Ναι, μάλλον έχει βάθος.

Κίμων : Πολύ επίμονη ρυτίδα.

Ζέτα : Μην ανησυχείς.

Κίμων : Ε, πως να μην ανησυχώ.

Ζέτα : Θα σου την εξαφανίσω αμέσως, έλα.

Κίμων : Δε θέλεις να καθαρίσεις το πρόσωπό σου πρώτα;

Ζέτα : Μετά.

Ο Κίμων έρχεται από την τουαλέτα με το πρόσωπο πλυμένο, κάθεται σε μία καρέκλα που ξαπλώνει πίσω. Η Ζέτα βάζει όλη της τη δύναμη και σηκώνεται από το πάτωμα.

Τον πλησιάζει και τσουλάει μαζί της ένα επιδαπέδιο φωτιστικό εξέτασης που στη μέση έχει έναν μεγάλο μεγεθυντικό φακό. Τον κοιτάζει μέσα από το φακό.

Ζέτα : Μμμ, ναι η ίδια είναι.

Κίμων : Είναι επίμονη σου λέω.

Ζέτα : Θέλεις να τη γεμίσω ή να κάνουμε κάτι πιο δραστικό.

Κίμων : Δεν ξέρω, αποφάσισε εσύ, δεν είμαι σε θέση να πάρω σωστή απόφαση.

Η Ζέτα πηγαίνει σε ένα συρτάρι βγάζει από μέσα μια ένεση και ένα μπουκαλάκι με υγρό. Γεμίζει την ένεση. Πλησιάζει μέσα από το φακό και κάνει μικρές ενέσεις στον Κίμων. Σηκώνονται και οι δύο σαν να μην έγινε τίποτα και συνεχίζουν την πρωινή τους ιεροτελεστία. Ο Κίμων κάνει γυμναστική με αργές κινήσεις και η Ζέτα εξαφανίζεται στο μπάνιο.

Ζέτα : Εγώ είμαι καλύτερα σήμερα.

Κίμων : Ναι, είναι πολύ ευεργετική η θεραπεία που έκανες.

Ζέτα : Δεν την περίμενα τόσο δραστική.

Κίμων : Κι εγώ είχα μείνει πολύ ευχαριστημένος.

Ζέτα : Νιώθω άλλος άνθρωπος σήμερα.

Κίμων : Σου ανέβασε σαφώς την ψυχολογία.

Ζέτα : Έχουμε αμελήσει το χορό μας. Θέλεις να πάμε απόψε;

Κίμων : Να το συζητήσουμε αργότερα; Δεν έχω διάθεση αυτή τη στιγμή.

Ζέτα : Φυσικά γλυκέ μου.

Η Ζέτα σιγομουρμουρίζει μια παλιά μελωδία. Βγαίνει από το μπάνιο βαμμένη έντονα με διαφορετικά δόντια. Πλησιάζει τον καθρέφτη της κρεβατοκάμαρας και μαζεύει τα μαλλιά της, φοράει μια φυσική περούκα με φουσκωμένο μαλλί.

Ζέτα : Θα με βοηθήσεις;

Κίμων : Ναι.

Ο Κίμων προσπαθεί να σηκωθεί από το μηχάνημα και πάει να πέσει. Στηρίζεται καλύτερα, σηκώνεται και τη βοηθάει να φορέσει έναν κορσέ. Βάζει όλη του τη δύναμη για να τον δέσει.

Ζέτα : Κι άλλο.

Κίμων : Σίγουρα;

Ζέτα : Ναι, ναι έχει χώρο.

Κίμων : Αδυνάτησες;

Ζέτα : Ναι, έχασα λίγο.

Κίμων : Δεν πιστεύω να έκανες μείωση;

Ζέτα : Όχι, όχι.

Κίμων : Ζέτα;

Ζέτα : Δεν έκανα, από τη διατροφή είναι.

Κίμων : Θα ελέγξω τον απορροφητή μόλις φτάσουμε στη δουλειά, είσαι σίγουρη πως δεν μου κρύβεις κάτι;

Ζέτα : Μα δε θα με άφηνες.

Κίμων : Πάλι; Πρέπει να σταματήσεις.

Ζέτα : Έχουμε κάνει απορροφήσεις σε πολύ πιο αδύνατες γυναίκες από μένα.

Κίμων : Ναι, αλλά είναι η δουλειά τους, είναι μοντέλα. Θέλεις να χαλάσεις την υγεία σου;

Ζέτα : Δε θα το συζητήσω άλλο.

Κίμων : Πρέπει να το συζητήσουμε.

Ζέτα : Ήθελα να είμαι προσεγμένη.

Κίμων : Γιατί;

Ζέτα : Ξέρεις γιατί.

Κίμων : Επειδή επανέρχεται;

Ζέτα : Ναι, θέλω να έχει καλή εικόνα.

Κίμων : Κι εγώ το ίδιο σκεφτόμουν αλλά δεν είναι σωστός ο τρόπος.

Ζέτα : Δε θα προλάβαινα αλλιώς.

Κίμων : Γιατί το λες αυτό;

Ζέτα : Γίνεται καλά μέρα με τη μέρα.

Κίμων : Έχουμε ακόμα καιρό. Θα του κάνουμε ολόκληρο χειρουργείο.

Ζέτα : Θα του το κάνουμε άμεσα;

Κίμων : Φυσικά!

Ζέτα : Τότε θα κερδίσουμε χρόνο.

Κίμων : Πίστευες πως θα τον αφήναμε έτσι;

Ζέτα : Νόμιζα πως θα περιμέναμε, αλλά έχεις δίκιο.

Κίμων : Άμεσα.

Ζέτα : Πάντως η νέα μύτη τού πηγαίνει εκπληκτικά.

Κίμων : Είναι σαν να γεννήθηκε με αυτή.

Ζέτα : Νόμιζα πως είχες φάει πολύ το κόκαλο έτσι όπως το έτριβες αλλά τελικά βγήκε ιδανική.

Κίμων : Τόσο που δεν έχει καταλάβει τίποτα.

Ζέτα : Ευτυχώς.

Κίμων : Οπότε μπορούμε να προχωρήσουμε και στα υπόλοιπα.

Ζέτα : Ναι, πρέπει.

Ντόνουνται και οι δύο με ακριβά αλλά παλιά ρούχα και αξεσουάρ. Οι κινήσεις τους είναι σαν χορογραφημένες.

Κίμων : Θέλω να κάνουμε μια συμφωνία.

Ζέτα : Τι;

Κίμων : Όποτε θέλεις να κάνεις μείωση θα μου το λες και θα σου κάνω εγώ.

Ζέτα : Αφήνεις πάντα επιπλέον λίπος.

Κίμων : Ναι, γιατί προσέχω την υγεία σου.

Ζέτα : Δεν μπορώ να κυκλοφορώ με λίπος και να πείθω τους ασθενείς μας να το αφαιρέσουν είναι ανήθικο δεν το καταλαβαίνεις;

Κίμων : Και στους ασθενείς αφήνω λίγο, πάντοτε.

Ζέτα : Και μετά κλείνουν επόμενο ραντεβού και τους μαζεύω εγώ.

Κίμων : *(μονότονα)* Δε θα ξανακάνεις επέμβαση πίσω από την πλάτη μου, τελείωσε. Οφείλουμε να εκμυστηρευόμαστε τα πάντα ο ένας στον άλλον. Θέλει δουλειά για να διατηρήσουμε τη σχέση μας στα επίπεδα που βρίσκεται. Πάνω σε αυτή τη σχέση στηρίζονται τα πάντα. Το όνομά μας, η κλινική μας, η δουλειά και η έρευνα τόσων ετών.

Ζέτα : Σσςς, μην ταράζεσαι, το γνωρίζω καλέ μου, ήθελα να γίνω καλύτερη και για σένα.

Κίμων : Μου λες πάντοτε αυτό που θέλω να ακούσω.

Τη φιλάει πεταχτά στα χείλη χωρίς να την ακουμπά.

Κίμων : Ποιον έχουμε βάλει στις εννέα;

Ζέτα : Τον Χατζηγεωργίου.

Κίμων : Πρόσωπο;

Ζέτα : Κοιλιά.

Κίμων : Τόσο νωρίς;

Ζέτα : Θα πάει στις Μαλδίβες με την νέα του σύζυγο.

Κίμων : Η σύζυγος;

Ζέτα : Μόνο Baby botox προς το παρόν.

Κίμων : Τόσο νεαρή;

Ζέτα : Μμμμ.

Κίμων : Μάλιστα.

Ζέτα : Τι να πω στον Άλμπι να μας ετοιμάσει για δείπνο;

Κίμων : Ε, τη σπεσιαλιτέ του φυσικά. Μάγουλα με μπόλικο λίπος!

Ζέτα : Δεν ξέρω αν θα φτάσει. Του έχω πει να ταΐζει τον ασθενή μας με αυτή.

Κίμων : Α, καλά έκανες. Ψητό φιλέτο μεμανιτάρια τότε.

Ζέτα : Κάτι τέτοιο σκεφτόμουν κι εγώ.

Κίμων : Τα μεγάλα πνεύματα.

Παίρνουν τους φακέλους που έχει ο καθένας στο κομοδίνο και βγαίνουν μαζί από το δωμάτιο.

Σκηνή 7

Ο Νεαρός είναι ξαπλωμένος στο χειρουργικό κρεβάτι και κοιμάται. Έχει γάζες στον ώμο και σε όλο το κεφάλι του. Ο Κίμων και η Ζέτα μπαίνουν, φαίνονται κουρασμένοι.

Κίμων : Όλα καλά δείχνουν.

Ζέτα : Ακόμα να ξυπνήσει; Έχω μεγάλη αγωνία.

Κίμων : Θα ξυπνήσει όπου να' ναι κάνε υπομονή.

Ζέτα : Να τον ξυπνήσω εγώ;

Η Ζέτα τον ακουμπάει και τον τραντάζει ελαφρά.

Κίμων : Δεν είναι σωστό.

Ζέτα : Για λίγο μόνο.

Κίμων : Άφησέ τον να ξεκουραστεί, ήταν δύσκολο το χειρουργείο. Ο οργανισμός του έχει ταλαιπωρηθεί πολύ.

Ζέτα : Ήσουν τόσο υπέροχος καλέ μου.

Κίμων : Κι εσύ γλυκιά μου υπερέβης εαυτόν.

Ζέτα : Ακόμα τρέμω από την αγωνία.

Κίμων : Σου το είπα, έδειχνες τόσο αποφασιστική. Ειδικά στα αυτιά.

Ζέτα : Τα αυτιά ήταν πολύ εύκολα, τα ζυγωματικά με ανησύχησαν.

Κίμων : Ήσουν υπερβολική, άλλα είχαμε σχεδιάσει.

Ζέτα : Αφού συμφώνησες πως η ισορροπία του κρανίου θα είναι καλύτερη έτσι.

Κίμων : Συμφώνησα αλλά ξέρω πως το έκανες για να μοιάσει περισσότερο σε σένα.

Ζέτα : Ας έλεγες κάτι εκείνη τη στιγμή, τώρα έγινε.

Κίμων : Εντάξει, δεν αμφιβάλω πως θα είναι όμορφος.

Ζέτα : Νομίζω πως είναι η καλύτερή μας δουλειά.

Κίμων : Είναι το αριστούργημά μας.

Ζέτα : Θέλω τόσο πολύ να δω το τελικό αποτέλεσμα.

Κίμων : Κι εγώ ανυπομονώ αλλά θα πάρει καιρό. Πάμε να φάμε, δεν τον βλέπω να ξυπνάει.

Ζέτα : Θα περιμένω λίγο μήπως και...

Κίμων : Δε θέλεις να φας κάτι; Και μετά έρχεσαι εδώ και κάθεσαι όσο θέλεις.

Ζέτα : Δεν κατεβαίνει μπουκιά τώρα.

Η Ζέτα παίρνει μία καρέκλα και κάθεται δίπλα στον Νεαρό.

Ζέτα : Θέλω να είμαι εδώ όταν ξυπνήσει.

Κίμων : Πιστεύεις θα είναι καλύτερα;

Ζέτα : Ναι, δε θέλω να τον αφήσω μόνο.

Κίμων : Δε θα σηκωθεί ούτως ή άλλως είναι βαριά η αγωγή που του δίνω.

Ζέτα : Δεν πειράζει, θα περιμένω.

Κίμων : Καλά, εγώ έχω τρομερή πείνα, θα είμαι επάνω.

Ο Κίμων τη φιλάει στο κεφάλι και φεύγει, η Ζέτα μένει δίπλα στον Νεαρό και τον χαζεύει. Μετά από λίγο πιάνει το χέρι του και σιγομουρμουράει ένα νανούρισμα που δεν ξέρει τα λόγια.

Ζέτα : Μμμμ, νάνι νάνι το παιδί μου κάνει... Νάνι και... Νάνι, νάνι...

Σηκώνεται και πιάνει απλά το κεφάλι του Νεαρού πάνω από τις γάζες σαν να προσπαθεί να ψηλαφίσει. Ο Νεαρός ξυπνάει αλλά δεν έχει επαφή με το περιβάλλον. Λόγω των φαρμάκων, είναι ζαλισμένος και μισοκοιμισμένος.

Νεαρός : Ααα

Ζέτα : Ήρεμα, ήρεμα.

Νεαρός : Πονάω.

Ζέτα : Μην κάνεις απότομες κινήσεις.

Νεαρός : Τα φώτα είναι πολύ δυνατά.

Ζέτα : Θα τα χαμηλώσω εγώ.

Η Ζέτα σηκώνεται και τα κλείνει, έχει πολύ λίγο φως.

Νεαρός : Πονάω. Που Είμαι;

Ζέτα : Στο χειρουργικό κρεβάτι.

Νεαρός : Μαμά;

Ζέτα : Ηρέμησε.

Νεαρός : Το κεφάλι μου.

Ζέτα : Το ξέρω, θα περάσει.

Νεαρός : Αα, κι ο ώμος μου.

Ζέτα : Όλα θα περάσουν.

Νεαρός : Γιατί πονάω τόσο;

Ζέτα : Έχεις κάνει μία εγχείρηση, όλα πήγαν πολύ καλά.

Νεαρός : Πιάσε μου πάλι το χέρι, ήταν ωραία που μου έπιανες το χέρι.

Ζέτα : Σου άρεσε καλέ μου;

Νεαρός : Ναι, δε μου το έχεις ξαναπιάσει έτσι.

Η Ζέτα του πιάνει το χέρι και σκύβει από πάνω του.

Ζέτα : Δε θέλω να ανησυχείς για τίποτα, θα σου κρατάω το χέρι, θα περάσουν όλα. Ναι;

Νεαρός : Μμμ.

Ζέτα : Μπράβο.

Νεαρός : Το κεφάλι μου γιατί είναι δεμένο;

- Ζέτα : Είχες χτυπήσει, θυμάσαι; Ήσουν σε ένα ατύχημα.
- Νεαρός : Ναι, ναι το θυμάμαι. Το ατύχημα ήταν τρομερό.
- Ζέτα : Ήταν τρομερό.
- Νεαρός : Στο άλλο αυτοκίνητο ο οδηγός έπιασε φωτιά. Ήταν τόσο γρήγορη, δεν έχω ξαναδεί τόσο γρήγορη φωτιά, δεν πρόλαβε να κουνηθεί. Έμεινε εκεί. Πέθανε.
- Ζέτα : Αλήθεια;
- Νεαρός : Δε θέλω να το θυμάμαι.
- Ζέτα : Τι άλλο θυμάσαι από παλιά;
- Νεαρός : Μμμ;
- Ζέτα : Θυμάσαι τίποτα άλλο;
- Νεαρός : Μμμ; Όχι.
- Ζέτα : Το όνομά σου;
- Νεαρός : Δεν ξέρω.
- Ζέτα : Την κοπέλα σου, τους φίλους σου; Τους θυμάσαι;
- Νεαρός : Όχι. Πονάω πολύ.
- Ζέτα : Κουράγιο, θα περάσει ο πόνος.
- Νεαρός : Όλο μου το κεφάλι πονάει.
- Ζέτα : Θέλεις να πω στον Άλμπι να σου ετοιμάσει κάτι, χαμομήλι;
- Νεαρός : Ποιος; Όχι, να κοιμηθώ θέλω.
- Ζέτα : Καλά θα του πω εγώ να σου ετοιμάσει κάτι για μετά, θα πεινάσεις αργότερα.
- Νεαρός : Εκείνα τα μάγουλα, θέλω τα μάγουλα... μετά.
- Ζέτα : Ναι, καλέ μου, δεν ξέρω αν κάνει να φας τόσο βαριά.
- Νεαρός : Τα κάνει τόσο νόστιμα.
- Ζέτα : Τα κάνει υπέροχα.
- Νεαρός : Έχουν... έχουν μία εθιστική γεύση.
- Ζέτα : Είναι η μυστική σπεσιαλιτέ του.
- Νεαρός : Μμμ, ναι, θέλω μάγουλα.

Ζέτα : Θέλεις κάτι άλλο;
Νεαρός : Θέλω να κοιμηθώ.
Ζέτα : Ναι, θα σε αφήσω.
Νεαρός : Μμμ.
Ζέτα : Θα τα πούμε αργότερα τότε.
Νεαρός : Όχι, μείνε.
Ζέτα : Να μείνω εδώ;
Νεαρός : Ναι...
Ζέτα : Εντάξει, αφού το θέλεις.
Νεαρός : ... συνέχισε το τραγούδι.
Ζέτα : Ποιο;
Νεαρός : Αυτό που τραγούδησες πριν νάνι, νάνι...
Ζέτα : Δεν το ξέρω.
Νεαρός : Ήταν ωραίο, νάνι, νάνι...
Ζέτα : Ναι, καλέ μου.

Η Ζέτα προσπαθεί να μουρμουρίσει μία μελωδία. Ο Νεαρός αποκοιμείται.

Σκηνή 8

Στο διπλό κρεβάτι της κραβατοκάμαρας είναι ξαπλωμένος ο Νεαρός και κοιμάται. Το κεφάλι του μοιάζει με της Ζέτας και του Κίμων. Είναι προσημένο και γεμάτο με ράμματα. Δίπλα του ο Κίμων και η Ζέτα φορούν τις ιατρικές ποδιές και ελέγχουν τα ράμματα από όλες τις μεριές.

Νεαρός : Δε θυμάμαι όμως να χτύπησα και το κεφάλι εδώ.

Ζέτα : Πολλά δε θυμάσαι. (Δείχνει στον Κίμων τα ράμματα στο κεφάλι του Νεαρού) Κοίτα εδώ.

Κίμων : Ναι, πολύ καλά.

Νεαρός : Πονάω πολύ. Παντού.

Κίμων : Όλα πηγαίνουν εξαιρετικά, δεν έχεις να ανησυχείς για τίποτα.

Νεαρός : Σίγουρα; Γιατί νιώθω να χειροτερεύω;

Ζέτα : Σώπασε, όλα θα πάνε καλά.

Νεαρός : Μα πονάω περισσότερο όσο περνάνε οι μέρες.

Κίμων : Ήταν πιο δυνατά τα φάρμακα τις προηγούμενες.

Νεαρός : Α, μήπως είναι γι' αυτό, ναι.

Ζέτα : Να του βάλουμε λίγο τώρα;

Κίμων : Πιστεύεις πως χρειάζεται;

Ζέτα : Έχουμε εδώ;

Κίμων : Φυσικά κι έχω σε περίπτωση που χρειαστεί.

Ζέτα : Ωραία.

Νεαρός : Και αυτό το κρεβάτι; Πότε ήρθα εδώ; Δεν το θυμάμαι.

Ζέτα : Ηρέμησε καλέ μου, είναι φυσικό, ήταν σοβαρό το ατύχημα.

Νεαρός : Το ατύχημα το θυμάμαι έντονα.

Κίμων : Ο οργανισμός θέλει χρόνο για να επανέλθει από το σοκ.

Ζέτα : Το καλό είναι πως τα χειρουργεία τελείωσαν και έχουν πάει όλα περίφημα.

Νεαρός : Ναι, αυτό είναι καλό.

Ζέτα : Σε λίγο καιρό θα μπορείς να αθληθείς σαν να μην έγινε τίποτα.

Νεαρός : Να αθληθώ. Έχω ξεχάσει τι άθλημα έκανα. Ένα μεγάλο κενό έχω στο κεφάλι μου. Όσο και να προσπαθώ τίποτα δεν επανέρχεται. Είναι φυσιολογικό μετά από τόσες μέρες να μη θυμάμαι τίποτα;

Κίμων : Με ρωτάς αν συμβαίνει γενικά; Ναι, είναι πιθανό να συμβεί.

Ζέτα : Είσαι πολύ τσιτωμένος, δε βοηθάς τον εαυτό σου. Χαλάρωσε μόνο έτσι θα επανέλθουν όλα. Όλες οι όμορφες αναμνήσεις από την παιδική σου ηλικία.

Νεαρός : Εδώ δεν μπορώ να θυμηθώ τι έκανα χθες.

Κίμων : Κοιμόσουν. Όπως και προχθές.

Νεαρός : Και πως ήρθα εδώ;

Κίμων : Εμείς σε ανεβάσαμε. Όλα αυτά τα πρόσφατα κενά οφείλονται στα ισχυρά παυσίπονα.

Ζέτα : Έλα, ξάπλωσε καλύτερα.

Ο Νεαρός προσπαθεί να ξαπλώσει αλλά είναι στην τσίτα.

Νεαρός : Δεν μπορώ, αδύνατο να χαλαρώσω.

Κίμων : Πρέπει να προσέχεις τις κινήσεις σου στην κατάσταση σου.

Ο Νεαρός κάνει κίνηση να σηκωθεί και σφραδάζει από τον πόνο.

Ζέτα : Θα κάνεις ζημιά στα ράμματα, μην παίρνεις θάρρος. Ξάπλωσε.

Νεαρός : Πονάω.

Κίμων : Φυσικά και πονάς. Αν ανοίξουν τα εσωτερικά ράμματα ή κινηθεί το τσιγκελάκι που κρατάει τον τένοντα του ώμου η ζημιά που θα πάθεις θα είναι αδιόρθωτη.

Ζέτα : Γιατί δε μας ακούς;

Νεαρός : Λίγο μόνο να σηκωθώ να-

Ο Νεαρός πάει πάλι να σηκωθεί. Η Ζέτα κοιτάζει τον Κίμων και αυτός βγάζει μία ένεση και την κάνει αμέσως στον Νεαρό.

Νεαρός : Αα. Τι είναι αυτό; Με... τσίμπησε...

Κίμων : Πausίπινα είναι, ο πόνος σου δημιουργεί νευρικότητα μάλλον.

Ο Νεαρός χαλαρώνει αμέσως.

Ζέτα : Δεν είναι καλύτερα τώρα;

Νεαρός : Μμμ

Ζέτα : Έτσι μπράβο, ξάπλωσε καλά.

Κίμων : Άπλωσε τα πόδια.

Ζέτα : Να σου φτιάξω και τα μαξιλάρια.

Κίμων : Πολύ καλύτερα, ε;

Ο Κίμων και η Ζέτα ξαπλώνουν μαζί του στο κρεβάτι.

Ζέτα : Ωραία είναι. Θέλεις να σου πω μία ιστορία; Ε; Από παλιά.

Νεαρός : Μμμ

Ζέτα : Μία στιγμή από το πιο αγαπημένο σου μέρος στον κόσμο.

Κίμων : Α, βέβαια. Όταν ήσουν μικρός το λάτρευες.

Ζέτα : Μπορείς να το μαντέψεις;

Νεαρός : ...Όχι...

Ζέτα : Τη Βενετία.

Νεαρός : ...Έχω πάει;

Κίμων : Πόσο υπέροχα ήταν στη Βενετία.

Ζέτα : Φοβόμασταν πως θα σε χάσουμε μέσα στο λαβύρινθο από τα πλακόστρωτα δρομάκια. Έτρεχες αχόρταγα κι εμείς πίσω σου. Εγώ πάνω σε πλατφόρμες, παραπατούσα. Γυρνούσες το κεφάλάκι σου να δεις αν σε ακολουθούμε και γελούσες δυνατά έτσι που με έβλεπες να προσπαθώ να ισορροπήσω. Μέχρι που τα δρομάκια μας ρίζανε σε μία μεγάλη πλατεία. Η πλατεία του Αγίου Μάρκου. Ούτε με χάρτη δε θα ήταν τόσο εύκολο να βρεθούμε στην πλατεία. Γεμάτη με κόσμος, τουρίστες από όλες της μεριές της γης. Όλοι με φωτογραφικές μηχανές μπροστά στα έκπληκτα μάτια τους από την ομορφιά. Έτρεχες στην πλατεία σαν να ήσουν μόνος σου, ξεγλιστρούσες ανάμεσα στα ψηλά πόδια των περαστικών κι εγώ σου φώναζα «περίμενε, θα χαθείς». Είχες τρελαθεί με τα περιστερία, τα κυνηγούσες να τα πιάσεις. Κι αυτά σου φεύγανε σαν να παίζανε μαζί σου κυνηγητό. Και τους φώναζες χαρούμενος. Ήθελες τόσο πολύ να τα αγγίξεις... Πήραμε μερικά σποράκια. ...Σε εκείνη την πλατεία, εκείνη τη στιγμή που προσπάθησες να κρατήσεις τα σποράκια στις μικρές σου παλάμες αλλά χύθηκαν γιατί τα δάχτυλά σου ήταν μικροσκοπικά, πέσανε πάνω στα παπουτσάκια σου κι όλα τα περιστερία μαζεύτηκαν γύρω σου αμέσως -φοβήθηκα τόσο πολύ έτσι που σε κρύψανε- εκεί, εκείνη η στιγμή ήταν μία από τις πιο ευτυχισμένες της ζωή σου.

Νεαρός : Δεν τα θυμάμαι... τα σποράκια.

Ζέτα : Δεν πειράζει καρδιά μου, τα θυμάμαι εγώ για σένα.

Νεαρός : Αλλά ακούγεται όμορφο...

Κίμων : Αποκοιμήθηκε.

Ζέτα : Ναι.

Κίμων : Τον έπιασε αμέσως η ένεση.

Ζέτα : Ήταν πολύ ταραγμένος. Με ανησυχεί.

Κίμων : Δεν έχεις τίποτα να φοβάσαι, όλα πηγαίνουν υπέροχα. Τα ράμματα επουλώνονται.

Ζέτα : Γιατί δεν μπορεί να χαλαρώσει;

Κίμων : Είναι νέος άνθρωπος και είναι κρεβατωμένος πάνω από μήνα, λογικό είναι.

Ζέτα : Ελπίζω να είναι μόνο αυτό.

Κίμων : Κοίτα πόσο σου μοιάζει.

Ζέτα : Σε εσένα περισσότερο εδώ που τα λέμε.

Κίμων : Δε θα διαφωνήσω.

Ζέτα : Είσαι χαρούμενος.

Κίμων : Είμαι περήφανος.

Ζέτα : Καλά κάνεις, είναι αλήθεια πως τα καταφέραμε περίφημα.
Συγχαρητήρια καλέ μου.

Κίμων : Συγχαρητήρια γλυκιά μου.

Ο Κίμων και η Ζέτα φιλιούνται πεταχτά στο στόμα έχοντας τον Νεαρό ανάμεσά τους.

Σκηνή 9

Ο Κίμων, η Ζέτα και ο Νεαρός κάθονται σε τρεις μπερζέρες στο σαλόνι, μπροστά στο τζάκι, όπως στην πρώτη σκηνή, και τρώνε με μανία. Το κρέας στα πιάτα μοιάζει σχεδόν ωμό.

Κίμων : Εντάξει νομίζω γίνεσαι υπερβολική.

Ζέτα : Γιατί το λες αυτό;

Κίμων : Είναι συχνό φαινόμενο η δημιουργία κοκκιώματος.

Ζέτα : Ναι, αλλά όχι τόσο μεγάλο.

Κίμων : Είναι το σημείο.

Ζέτα : Φταίει και η πολύ κακή επιδερμίδα της κοπέλας.

Νεαρός : Σε ποιο σημείο;

Κίμων : Στους γλουτούς.

Νεαρός : Αχα.

Κίμων : Κάναμε μία μικρή ανόρθωση, δεν υπήρχε λόγος κατά τη γνώμη μου.

Ζέτα : Εγώ πιστεύω πως τη χρειαζόταν.

Νεαρός : Και;

Κίμων : Τίποτα, δημιουργήθηκε ένα κοκκίωμα στην ουλή.

Ζέτα : Πολύ μεγάλο.

Κίμων : Ναι, μεγάλο, παρ' όλ' αυτά απολύτως φυσιολογικό.

Ζέτα : Πιστεύω πως δεν το πρόσεξε όπως έπρεπε και η ίδια.

Κίμων : Είναι συνδυασμός πολλών παραγόντων.

Ζέτα : Μμμμμ, είναι απίστευτα τα μάγουλα, για άλλη μία φορά.

Κίμων : Θα έλεγα πως είναι πιο νόστιμα από ποτέ.

Ζέτα : Πάντα είναι τόσο νόστιμα.

Κίμων : Είναι λοιπόν συνδυασμός πολλών παραγόντων. Προφανώς έπαιξαν ρόλο και τα ράμματα. Το πιθανότερο είναι πως η επιδερμίδα της είναι πολύ ευαίσθητη και δεν τα απορρόφησε ομαλά.

Νεαρός : Δεν έχω ξαναφάει πουθενά τέτοια μάγουλα.

Κίμων : Δεν είναι τυχαία η σπεσιαλιτέ του.

Ζέτα : Εν πάση περιπτώσει θα παρακολουθούμε την πορεία του κοκκιώματος στενά.

Κίμων : Φυσικά.

Νεαρός : Νομίζω δε θα βαρεθώ ποτέ να τα τρώω.

Κίμων : Εγώ είμαι σίγουρος.

Γελούν και οι τρεις με τα χείλη σφιγμένα. Ο Νεαρός πάει να κόψει το κρέας και κόβει το δάχτυλό του.

Νεαρός : Ααα

Κίμων : Τι έπαθες;

Νεαρός : Κόπηκα.

Ζέτα : Αχ! Πολύ;

Η Ζέτα πετάγεται και κοιτάζει το δάχτυλο. Δε βλέπει καλά. Γλείφει την πληγή και το κοιτάζει καλύτερα.

Κίμων : Είναι βαθιά;

Ζέτα : Επιφανειακή φαίνεται.

Κίμων : Θα χρειαστεί ράμματα;

Ζέτα : Δε νομίζω.

Ζουλάει την πληγή να βγάλει αίμα.

Ζέτα : Όχι, όχι δεν είναι τίποτα.

Νεαρός : Ναι, λίγο τσούζει μόνο.

Κίμων : Τροχίσσαμε πολύ τα μαχαίρια.

Ζέτα : Ίσως το παρακάνουμε.
Νεαρός : Κόβουν πολύ εύκολα.
Κίμων : Ε, μαχαίρια είναι.
Ζέτα : Να του βάλουμε λίγο ιώδιο μετά.
Νεαρός : Ναι.

Συνεχίζουν να τρώνε αμίλητοι αλλά χωρίς να υπάρχει ίχνος αμηχανίας.

Ζέτα : Θέλεις άλλο;
Νεαρός : Όχι, είμαι εντάξει.
Ζέτα : Σίγουρα;
Νεαρός : Ναι, έφαγα πολύ σήμερα. Ξέρεις τι θέλω;
Ζέτα : Α, φαντάζομαι.
Νεαρός : Θα μου διηγηθείς;
Ζέτα : Ποια στιγμή θέλεις;
Νεαρός : Όποια σου' ρχεται.
Ζέτα : Στη θάλασσα.
Νεαρός : Ναι!

Ζέτα : Είχαμε πάει από νωρίς στην παραλία, καθώς ήσουν πάντοτε πολύ πρωινός τύπος. Τις προηγούμενες μέρες μας προειδοποιούσαν για θεομηνία με αποτέλεσμα να έχουμε τη μικρή παραλία δική μας. Η μουριά δίπλα στη θάλασσα έριχνε ιδανικά τον ίσκιο μέσα στα νερά και τα έκανε να μοιάζουν καταπράσινα. Έπαιζες με το νερό ακούραστος. Έμπαινες και έβγαινες όσο πιο γρήγορα μπορούσες μεταφέροντας νερό με το αγαπημένο σου κουβαδάκι, αυτό με τους θάντεριατς. Το νερό δεν έφτανε ποτέ, πήγαινες, ξαναπήγαινες αλλά η αμμουδιά διψούσε κι εσύ καλά καλά δεν είχες μάθει να περπατάς, με το ζόρι το σήκωνες μισογεμάτο. Εμείς λίγο πιο δίπλα σε χαζεύαμε να προσπαθείς γεμάτος ενέργεια να φτιάξεις ένα καστράκι. Το καστράκι δεν έγινε ποτέ... Εξουθενωμένος από τα πήγαινε έλα έτρεξες μέσα στο νερό. Δε σε είδαμε. Μπήκες μέσα χωρίς να ξέρεις κολύμπι... Όταν το καταλάβαμε τρέξαμε πίσω σου... Ήσουν καλά... Από την

ανακούφιση και τη χαρά μείναμε μέσα στη θάλασσα να παίζουμε για ώρα. Αεροπλανάνια, καβουράκια, ψαράκια. Όλα τα παίζαμε. Κι εκεί που μας έπαιρνε το μεσημέρι και δεν είχαμε καταλάβει πόσο πεινούσαμε, ακούμε μία φωνή. «Λουκουμάδες!». Τρέξαμε να βρούμε τα λεφτά. Στάζαμε. Με τα χέρια μούσκεμα κάναμε τα πάντα μέσα στην τσάντα χάλια. Βιαζόμασταν να τον προλάβουμε, μη μας φύγει γιατί ήταν πάνω στο δρόμο και δε μας έβλεπε. Έτρεξα γρήγορα και τον πρόλαβα, εσείς πίσω μου πανηγυρίζατε. Πήρα τρεις μεγάλους λουκουμάδες... Εκείνη τη στιγμή, εκεί που καθίσαμε στη σειρά με τα πόδια να βουλιάζουν στην άκρη της θάλασσας. Κατάκοποι αλλά χαρούμενοι. Χαζεύαμε το άπειρο και μασουλούσαμε τον πιο νόστιμο λουκουμά της ζωής μας. Η ζάχαρη έφτανε μέχρι τα αυτιά και έπεφτε επάνω στα ζεστά δέρματά μας για να γίνει ένα με την άμμο, χωρίς να μας νοιάζει. Εκεί, εκείνη η στιγμή ήταν μία από τις πιο ευτυχισμένες της ζωή σου.

Νεαρός : Τα διηγείσαι τόσο όμορφα.

Κίμων : Ναι.

Νεαρός : Σαν να τα διαβάζει από κάπου.

Κίμων : Σαν να τα βγάζει από τη φαντασία της.

Ζέτα : Είναι σαν να τα ξαναζώ.

Νεαρός : Κι εγώ τα ξαναζώ.

Ζέτα : Αναμνήσεις.

Κίμων : Μμμ.

Ζέτα : Κάναμε πολύ ωραία ταξίδια.

Κίμων : Ναι, κάναμε.

Ζέτα : Καιρό έχουμε να πάμε κάπου.

Κίμων : Έχουν περάσει χρόνια.

Ζέτα : Σαν αιώνας μου φαίνεται.

Νεαρός : Πάμε κάπου.

Ζέτα : Τι ωραία ιδέα! Να ξεχαστείς κι εσύ από το ατύχημα.

Νεαρός : Νιώθω πως το έχω ανάγκη.

Κίμων : Εντάξει τότε, αύριο κιόλας ξεκινάμε τον σχεδιασμό.

Νεαρός : Πάμε κάπου μακριά.

Κίμων : Πάντα έτοιμος να εξερευνήσεις τον κόσμο.

Ζέτα : Όμορφα να είναι.

Νεαρός : Ναι, με πολύ πράσινο.

Κίμων : Να έχει και αξιοθέατα.

Ζέτα : Κάποιο μουσείο.

Νεαρός : Και καλό φαγητό.

Κίμων : Όπου και να πάμε θα το βρούμε το καλό φαγητό.

Ζέτα : Πάντα τα μυρίζεσαι τα καλά εστιατόρια.

Νεαρός : Και θάλασσα, να έχει θάλασσα.

Ζέτα : Μμμ, δεν ξέρω.

Κίμων : Είναι ακόμα χειμώνας.

Νεαρός : Όλες της εποχές είναι ωραία η θάλασσα.

Κίμων : Καλά θα το δούμε.

Ζέτα : Το συζητάμε κι αύριο που θα είμαστε πιο ξεκουραστοι.

Κίμων : Πως πέρασε η ώρα;

Ζέτα : Πωπω, ναι.

Κίμων : Περνάει γρήγορα.

Ζέτα : Έχουμε πολλή δουλειά το πρωί.

Κίμων : Ναι, πρέπει να ξεκουραστούμε.

Ζέτα : Πάμε;

Κίμων : Ναι, πάμε να ξαπλώσουμε. Εσύ θα μείνεις;

Νεαρός : Θα μείνω λίγο. Δε νυστάζω.

Κίμων : Καληνύχτα καλέ μου.

Ζέτα : Καληνύχτα γλυκέ μου.

Νεαρός : Καληνύχτα.

Ο Κίμων και η Ζέτα τον φιλάνε στο κεφάλι, τον χαϊδεύουν και πηγαίνουν για ύπνο. Ο Νεαρός μένει εκεί και χαζεύει τη φωτιά στο τζάκι.

ΤΕΛΟΣ

- Η νέα μύτη τού πηγαίνει εκπληκτικά.
- Είναι σαν να γεννήθηκε με αυτή.
- Νόμιζα πως είχες φάει πολύ το κόκαλο έτσι όπως το έτριβες αλλά τελικά βγήκε ιδανική.

Labor - Ανθή Τσιρούκη